

Jongeren van 12 tot 18jaar komen in januari 2019 in Brussel plots op straat, om een écht klimaatbeleid te eisen. Even later organiseren ze deze website:

<http://www.wakeupyourministers.be>.

Mooi, denk ik. Maar daarom ook dit ter overweging :

symptoomgevecht VERSUS oorzaakgenezing

Overweging :

Een versnellende wijziging van het wereldwijde klimaatstelsel is weliswaar buitengewoon dramatisch. Het is evenwel slechts één van de manifestaties van het Antropoceen. Mijn en uw fixatie op deze 'hoofdvogel' draagt een **risico** maar ook een **kans**.

Risico :

Het risico is, net als bij elke fixatie, **tunnelzicht!** In casu, in deze, dat andere manifestaties van het Antropoceen bedolven raken onder fixatie op het ene. Bovendien nodigt fixatie tot gevechtlogica: we zijn in oorlog tegen de hoofdvogel, het super symptoom, beraden ons over technieken om die oorlog te winnen, ... en onderdrukken zo onbedoeld onze inzichtverwerving in de samenhangende oorzaken van de ziekten (zowel 'het-ene' als 'al-het-andere' uitlokkend). Als louter symptoombestrijding de piste wordt, helpt dat ten slotte noch het ene (klimaatwijziging), noch die vele andere euvels (die het Antropoceen vormen).

Drie voorbeelden hiervan:

- Het derde belangrijkste voorbeeld hiervan m.i. is onze houding rond wat sinds 2017 wordt gedocumenteerd door entomologen: de biomassa aan insecten wereldwijd is in collaps, en blijkt de laatste 4 decennia te zijn gekrompen tot ofwel 20 à 30%, ofwel zoals in tropische regenwouden (Puerto Rico) tot een hallucinante één honderdste; dit is nieuws met een horrorgehalte. Maar het kan moeilijk een hoofdpunt zijn, want, we hebben al het hoofdpunt klimaat, en symptoombestrijding daarvan vergt al zoveel van ons.
- Het tweede belangrijkste voorbeeld is een verlammende lethargie door de **enormiteit** van het klimaatprobleem "**binnen**" behoud van ons economisch denken, enormiteit die ons dreigt te beletten om de dragende essenties onder Antropoceen manifestaties te ontwaren. Tekenend hiervoor is diezelfde insectencollaps, met haar 'web' van oorzakelijkheden zoals o.m. het reusachtige chemische experiment van de mensheid (pesticiden etc., al 80 jaren), de tikkende tijdbom van bodemdegradatie, de op hol geslagen verstoring van alle ecotopen wereldwijd. Ook allemaal ten slotte vreselijke ziektesymptomen, maar, dan wordt het 'teveel' - wat lethargisch maakt. Doordat we ons al bedolven voelen onder de hoofdvogel, riskeren we pessimisme en blijven we afgeleid van het lichtend oorzakenplaatje.
- Het m.i. belangrijkste voorbeeld hiervan, is ons planetaire onvermogen om een huishouden te runnen ('echte' *economie* dus) dat mensen bevrucht in hun echte

diepe bestaansgrond ('*economics of happiness*'), in plaats van ons integendeel in overspannen oneigenlijkheid of in doffe ellende te brutaliseren. Dit is shockerend ook al beseffen we het vaak weinig of niet (meer), versuft als we zijn. Hier ook riskeren we dit reusachtige en dramatische euvel slechts als 'geïsoleerd' symptoom te zien, los van oorzakelijke samenhang, ... en ten slotte, we hebben toch al die oorlog rond de hoofdvogel.

Kans :

Die fixatie op 'louter' klimaat, biedt anderzijds de kans om een eenzijdig staren uiteindelijk als dusdanig te onderkennen. Onderkenning van een fixatie is de impuls tot bevrijding ervan, waardoor onze aandacht plots naar het geheel van het brede plaatje wordt geduwd; je zou kunnen zeggen: naar volwassenwording (van de mensheid). Immers, zodra breed wordt gekeken, wordt men geprikkeld om veel te zien, en dan ... begint men met frisse blik de essentiële grondoorzaken achter al die manifestaties te ontwaren, die vanuit een 12 millennia lange aanloop tot ons verkrachtend Antropoceen hebben geleid.

Waarna :

Waarna heling kan beginnen. "*Waar gevaar is, groeit ook het reddende*", wisten Hölderlin en Heidegger en McGilchrist. Dus genezing.

Die heling prikkelt ons onvermijdelijk tot verliefdheid op het leven, op de levende planeet, op de sacraliteit van het zelf en de andere. Die verliefdheid op zijn beurt nodigt compleet nieuwe gidsende inspiratie uit, voortkomend uit gearde vrouwelijke (grootmoeder)wijsheid, ons gidsend in transformatie naar een nieuw paradigma (liefde ... onze ware aard). Dan - en dan pas - gevolgd door het praktische, o.m. **heruitvinden van geld**: geldconcept dat mens als domme ego-gruwel ziet (de "*ieder-voor-zich*" patriarchie-stempel), *eindelijk* corrigerend naar geldconcept dat mens-zijn in zijn diepste waarheid bevestigt van onze solidaire en tribale en zorgende liefde-aard. Zoals is bezegeld door de uitnodigende moederliefde-lach bij onze geboorte (>>> zie bijv. boek '*Sacred Economics*' van Charles Eisenstein, of zie mijn boek 172, "*de sterren van imilla*"), en zoals te hervinden dankzij het *her-kende* vrouwelijke principe.

www.wakeupyourministers.be ? Ja dus, maar mits simultaan "**wake-up-ourselves**" **resoneert → ons gezamenlijk groeien naar inzicht in grondoorzaken!**

Voor mezelf resulteerde zulke tastend-zoekende "wake-up-ourselves" in een uiting ervan, via een groeiende creatieve website: <https://www.hemelwild.be> (1. boekenselectie, 2. kunst, 3. imilla verhaal).

We zijn allen gewond, verlangend naar heling, smekend om het mirakel te leven van ons ware Zelf

Young people aged 12 to 18 years are suddenly manifesting in Brussels, in January 2019, to demand a real climate policy. A little later they organize this website:

<http://www.wakeupyourministers.be> .

Good, I think. But, also this consideration:

symptom fight VERSUS cause healing

Consideration:

An accelerating change in the global climate system is indeed extremely dramatic. However, it is only one of the manifestations of the Anthropocene. My and your fixation on this 'big key point' implies a **risk** but also an **opportunity**.

Risk:

The risk is, as with any fixation, **tunnel view!** In casu, in this matter, that other manifestations of the Anthropocene become buried under fixation on one. In addition, fixation calls for combat logic: we are at war against the big key point, the super symptom, we are discussing techniques to win that war, ... and in this way we unintentionally suppress our understanding of the related disease causes (resulting in 'the-one' as well as 'all-the-other'). If only the fight against symptoms becomes the track, it ultimately does not help the one (climate change) nor the many other manifestations (forming the Anthropocene).

Three examples of this:

- The third most important example of this I think is our attitude to what has been documented by entomologists since 2017: the biomass of insects worldwide is collapsing, and has been shrinking to 20 to 30% in the last 4 decades, or as in tropical rainforests (Puerto Rico) to a hallucinatory one hundredth; this is news with no less then a horror content. But it can hardly be a major issue because we already have the main issue of the climate, and combating that symptom requires so much of us.
- The second most important example is a paralyzing lethargy due to the **enormity** of the climate problem "**within**" the preservation of our economic thinking, enormity that threatens to prevent us from detecting the carrying essences of Anthropocene manifestations. Characteristic of this is that insect collapse, with its 'web' of causalities such as the giant chemical experiment of humanity (pesticides etc., already 80 years), the ticking time bomb of soil degradation, the runaway disturbance of all ecosystems worldwide. All of them, finally, are horrible symptoms of illness, but then it becomes 'too much' - which makes lethargic. Because we already feel overwhelmed by the big key point, we risk pessimism and we remain distracted from the luminous cause picture.
- But the most important example of this, is our planetary inability to run a household (i.e. real *economy*) that impregnates people into their true deep livelihoods

('economics of happiness'), rather than brutalizing us into overstrained improper-ness or into dull misery; this is shocking even though we often do not realize it (any more), dazed as we are. Here, too, we risk seeing this gigantic and dramatic problem as an 'isolated' symptom, apart from causal cohesion, ... and after all, we have yet that war against our big key point.

Opportunity:

This fixation on 'mere' climate, on the other hand, offers the opportunity to finally recognize our one-sided staring as such. Recognition of a fixation is the impulse to liberation, whereby our attention is suddenly pushed to the whole of the broad picture; you could say: to maturity (of humanity). After all, as soon as there is a broad view, we are stimulated to see a lot, and then ... one begins to discover with fresh eyes the essential root causes behind all those manifestations that have led to the raping Anthropocene, from its 12 millennia long run-up into its actual manifestations.

After which:

After which healing can begin. "*Where there is danger, the saving also grows*", as Hölderlin and Heidegger and McGilchrist knew. So healing.

This healing inevitably incites us to fall in love with life, the living planet, the sacredness of the self and the other. This amorousness in turn invites completely new guiding inspiration, originating from grounded feminine (grandmother) wisdom, guiding us in a transformation to a new paradigm (love, ... our truth). Then - and only then - automatically followed by the practical, i.e. **re-inventing of money** : money concept that sees man as stupid ego abomination (the *each-one-for-himself* patriarchy stamp), *finally* correcting this to the money concept affirming being-human in its deep truth of our solidary and tribal and caring love-nature. As had been sealed by an inviting motherlove smile at our birth (>>> see f.i. book '*Sacred Economics*' by Charles Eisenstein, or see my book 172 "*the stars of imilla*"), and as will be refund thanks to the *re-known* feminine principle.

www.wakeupyourministers.be ? So yes, but if simultaneous "**wake-up-ourselves**" resonates
→ our joint growth towards insight into root causes!

For me, such a groping-seeking "wake-up-ourselves" resulted in an expression of it, through a growing creative website: <https://www.heavenwild.be> (1. book selection, 2. art, 3. imilla tale).

We are all wounded, longing to heal, begging to live the miracle of our true Self